

[Rahbæk Møller]

talte imod, og som ministeren tilsyneladende ikke selv havde læst i sin egen redegørelse. Jeg mener stadig væk, at det er rimeligt dækkende. Der er selvfølgelig ikke tale om nogen mekanisk sammenhæng mellem forskning og vækst, men der er heller ikke tale om noget tilfældigt sammenfald.

Ministeren taler om de fusioner, vi nu skal have ikke alene i erhvervslivet, men også i universitetsverdenen. Alle mulige små institutioner skal slås sammen og blive større.

Jeg vil lige minde om, at universiteterne jo ikke kun er forskningsinstitutioner. De er også undervisningsinstitutioner. Det er faktisk formålet med, at vi har universiteter i forskellige dele af landet, alt i alt fem, og at en række fag kan tages ved samtlige fem universiteter. Det er selvfølgelig resultatet, at nogle af institutterne bliver rimeligt små, at folk har mulighed for at tage en uddannelse i nærheden af, hvor de bor.

Jeg tror ikke, at vi i iveren efter at gøre alle tingene større – »small is beautiful« er åbenbart en uddød sætning, nu er det »big is better« – at vi i begejstring for denne filosofi fuldkommen skal fjerne mulighederne for, at man kan tage en uddannelse på sin egen.

Ministeren kom med nogle meget positive udtalelser om forskerakademiet. Jeg vil ikke imødegå dem, fordi jeg føler, det er for ny en institution til, at man virkelig kan vurdere den, men jeg vil godt komme med nogle betragtninger. Der er langtfra endnu rundt omkring på institutionerne tale om licentiatstudier på Ph.D-niveau, og så længe det ikke er tilfældet, er opgaven i hvert fald ikke løst.

Det er blevet en mode at tale om, at folk skal tage kurser i udlandet. Det tror jeg personligt er en god idé, men kun hvis det er i tilknytning til eller som supplement til et ordentligt studium herhjemme. Hvis alle kurser skal tages i udlandet, så bliver det en overordentlig dyr løsning. Det tror jeg selv ministeren vil kunne forstå.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hvor længe var Adam i Paradis? Her troede jeg, at vi skulle have en visionær forskningsdebat, men så kommer S og SF straks på talerstolen og tager de sædvanlige forbehold, for når det gælder den offentlige sektor, når det gælder universiteter, uha nej, så skal vi endelig ikke gøre noget som helst, der kan risikere at genere

nogen noget som helst sted. Der skal ikke lægges sammen, og småt er pludselig bedre end stort, osv.

Jamen tak for budskabet. Der er altså intet mod i de to partier. Man har her nærmest på forhånd sagt nej til, at vi kan styrke dansk forskning ved at fusionere nogle institutter og gøre dem stærkere og gøre dem mere internationalt interessante. Der er ingen, der siger, at vi skal beholde alt på disse institutter, hvis ikke det er godt. Det vigtigste er vel, at vi styrker det gode og bringer goder fra flere institutter i forbindelse med hinanden.

Jeg vil gerne understrege, at jeg har ingen tanker om, at alting skal samles i København. Der kunne jo være nogle enkelte ting, der skulle samles i Ålborg. Jeg ser, at hr. Frank Jensen nu pludselig lyser op. Jamen det er faktisk den linie, vi har fulgt også i seminariepolitikken, hvor vi netop ikke har samlet det hele i København, sådan som hr. Frank Jensens parti gerne vil have det. Vi har samlet tingene, men ikke i de store byer. Vi har lavet arbejdsdeling mellem landsdelene. Og når nu broen og tunnelen kommer, skulle vi så ikke benytte lejligheden til at lave lidt arbejdsdeling mellem vores universiteter?

Til hr. Duetoft vil jeg sige, at når den igangværende forsøgsperiode på folkeskoleområdet er slut, så er det min tanke, at nogle af forsøgene skal kunne vandre direkte over i en ny folkeskolelov. Det er især nødvendiggjort af sprogundervisningen, for der gøres jo forsøg med flere modeller for f.eks. fransk i folkeskolen. Den ene model gør fransk til et alternativ til tysk. Den anden gør fransk til et valgfag med fire timer i 8. og 9. klasse. Jeg har mest sympati for det sidste.

Men hvad enten det er det ene eller det andet, der skal gennemføres, så skal folkeskoleloven ændres, og deri mener jeg der ligger en tidsplan, nemlig at når forsøgsperioden er slut om 3½ år, tror jeg det er, så skal der være en ny folkeskolelov parat.

Jeg mener, det rigtige må være, at børnene får engelsk fra 4. klasse, tysk fra 6. klasse, fransk med fire timer fra 8. klasse, og tysk og fransk som frivilligt tilbud.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har ikke talt imod, at det på nogle punk-